

28 Αυγούστου 2009

Από την σοφία της Κυριακής Προσευχής (2)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Συνέχεια από (1)

+Ανδρέα Θεοδώρου, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το δεύτερο αίτημα της προσευχής περιορίζεται στα επίγεια και τα εγκόσμια: «Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερον».

Ο άνθρωπος δεν είναι μόνο πνεύμα, ώστε ν' αρκείται αποκλειστικά στα πνευματικά και επουράνια, αλλά και σώμα το οποίο έχει ανάγκες υλικές. Και αυτό ο άνθρωπος έχει υποχρέωση να το φροντίζει και να το περιποιείται. Το σώμα είναι δώρο του Θεού στον άνθρωπο κι ο άνθρωπος οφείλει να αγαπά και φροντίζει το δώρο του Θεού (Εφεσ. ε' 29). Το σώμα για να ζήσει έχει ανάγκη υλικής διατροφής. Αν δεν την έχει, μαραίνεται και πεθαίνει. Τη διατροφή αυτή η προσευχή χαρακτηρίζει «άρτον επιούσιον». Ο άρτος, που συντηρεί την ανθρώπινη ζωή, εδώ έχει έννοια περιληπτική. Δεν είναι μονάχα το ψωμί, αλλά και ό,τι άλλο έχει σχέση με τη σωματική μας συντήρηση. Το αίτημα αυτό δεν σημαίνει φυσικά ότι εμείς, από την πλευρά μας, πρέπει να είμαστε απαθείς, περιμένοντας μοιρολατρικά από το Θεό την υλική μας διατροφή. Πρέπει κι εμείς να δουλέψουμε. Αλλιώςτικά δεν υπάρχει ψωμί καθημερινό. Το δικό μας μόχθο ευλογεί ο Θεός με τη χρηστότητα και τη χάρη του. [\(περισσότερα...\)](#)